

TAMPEREEN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset perustuvat ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettujen säännöksiin konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti. Määräykset täydentävät osaltaan lakia ja sen nojalla annettuja asetuksia.

2 § Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 19 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista toimintaa taikka 61, 62 tai 78 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viimeksi mainitun lain 5 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin. Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisena toimii 1.1.2007 alkaen yhdyskuntalautakunnan ympäristö- ja rakennusjaosto.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää toimivaltaansa edelleen viranhaltijalle. Joustavan ja sujuvan toiminnan varmistamiseksi on perusteltua, että merkitykseltään vähäisiä asioita ei tarvitse viedä lautakunnan käsittelyyn.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa pääosin koko kaupungin alueella. Lisäksi on annettu joitakin vain 4 §:ssä mainittuja erityisalueita koskevia määräyksiä

Ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulain mukainen uusi ohjauskeino. Laissa on lueteltu ne asiat, joista kunnallisia ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan antaa. Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat jätehuoltomääräykset, terveydensuojelujärjestys ja rakennusjärjestys. Lisäksi järjestyslaissa on joitakin ympäristönsuojelua sivuavia määräyksiä ja myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on huolehdittu siitä, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten suhteen tule.

4 §

Erityiset paikalliset olosuhteet

Taajaan rakennetut alueet on määritelty ja niille annetuilla määräyksillä on tarkoitus ehkäistä lähinnä terveys- ja naapuruussuhdehaittoja.

Pohjavesialueiden pilaantumisriskin vuoksi annetaan määräyksiä talousjätevesien käsittelystä, kemikaalien varastoinnista ja jätteiden käsittelystä kaupungin tärkeillä pohjavesialueilla, jotka on määritelty pykälässä.

Rantavyöhykkeille on annettu erityismääräyksiä jätevesien käsittelystä vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi.

2. LUKU

JÄTEVEDET

Vesihuoltolain (119/2001) 10 §:n mukaan vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella olevan kiinteistön on liityttävä jätevesiviemäriin. Ympäristönsuojelulain 18 §:n nojalla valtioneuvosto voi asetuksella säätää muun muassa talousjätevesien puhdistuslaitteista ja menetelmistä. Valtioneuvosto on antanut asetuksen, jolla säädellään kiinteistöjen talousjätevesien käsittelyä vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla. Asetus tuli voimaan 1.1.2004. Asetuksen tarkoitus on asettaa yhtenäinen perustaso jätevesien käsittelylle kaikilla haja-asutusalueilla, jotka eivät kuulu viemäriverkon piiriin.

Jätevesiin liittyvät ympäristönsuojelumääräykset koskevat pääosin vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella olevia kiinteistöjä.

5 §

Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella

Pykälän 1 momentissa rajoitetaan talousjätevesien käsittelyjärjestelmän valintaa viittauksin ympäristönsuojelulain 18 §:n nojalla annettuun valtioneuvoston asetukseen talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (VNA 542/2003). Vaatimusten tavoitteena on, ettei talousjätevesistä aiheutuisi ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin tarkoittamaa ympäristön pilaantumista.

Pykälän 2 momentissa todetaan YSL 103 § 2 momentin mukaisesti, ettei ns. kantoveden osalta ole erillistä puhdistusvelvoitetta.

Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä purkupaikan sijoittamisen etäisyyksivaatimukset pykälän 3 momentissa perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin. Etäisyyksivaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojellisia sekä terveydensuojellisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Pykälän 4 momentin mukaan saostuskaivot tulee jätevesijärjestelmän toiminnan varmistamiseksi tyhjentää säännöllisesti. Mikäli saostuskaivojen tyhjennys laiminlyödään, voi seurauksena olla kiintoaineksen karkaamisen myötä varsinaisen puhdistusjärjestelmän, kuten suodattimen tai imeytyskentän, toiminnan heikkeneminen ja siten edelleen kuormituksen lisääntyminen. Liete on jätettä, jonka ammatti- ja laitospainainen käsittely ja hyödyntäminen on luvanvaraista toimintaa. Jätteen tuottajalla on jätelain 6 §:n mukaisesti velvollisuus huolehtia jätteen asianmukaiseen käsittelyyn luovuttamisesta.

Pykälän 5 momentilla halutaan varmistaa se, ettei käsittelyjärjestelmän hoito ja huolto, mm. ylijäämälietteen tyhjennys, käy vaikeaksi tai jopa mahdottomaksi laitteiston väärän sijoituksen vuoksi. Pykälän 6 momentti puolestaan täsmentää asetuksen kiinteistöille antamia kirjanpito vaatimuksia.

6 § Jätevesien johtaminen rantavyöhykkeellä

Edellisessä pykälässä käsiteltyjen suojaetäisyyksien lisäksi on näissä määräyksissä säädely jätevesien puhdistuslaitteistojen sijaintia suhteessa vedenpinnan korkeuteen. Laitteistot tulee pykälän 1 ja 2 momentin mukaan vesistön pilaantumisen estämiseksi rakentaa sellaisille paikoille rantavyöhykkeillä, että veden tulvakorkeudenkin aikana puhdistuslaitteisto toimii normaalisti eivätkä tulvavedet pääse jätevesien käsittelylaitteistoihin. Pirkanmaan ympäristökeskus on vuonna 2003 julkaissut oppaan ”Alimmat suositeltavat rakentamiskorkeudet Pirkanmaalla”. Oppaan tietoja voidaan soveltaa myös jätevesirakentelmiin.

Pykälän 3 momentin mukaisesti puhdistettuja talousjätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön vaan ne tulee pilaantumisen estämiseksi imeyttää maahan tai johtaa ojaan.

Ympäristönsuojelulain 103 §:n 2 momentin mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamattomina maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Poikkeus puhdistamisvelvollisuudesta voidaan tehdä pesuvesien osalta, jos niiden määrä on vähäinen. Tällainen tilanne on esimerkiksi silloin, kun rantasaunaa ei ole liitetty vesijohtoon ja käyttövesi joudutaan kantamaan saunaan. Tällöin voidaan myös poiketa pykälässä 5 määrätyistä jätevesien purkupaikkaa koskevista suojaetäisyyksistä.

7 § Jätevesien johtaminen pohjavesialueella

Toiminta, josta aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa, on ympäristönsuojelulain 8 §:n mukaisen pohjaveden pilaamiskiellon vastaista. Kiellon vastaiselta toiminnalta ei edellytetä, että toiminnasta aiheutuisi konkreettista pilaantumista vaan jo pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kiellettyä. Lainkohdan mukaan kiellettyä on muun muassa toiminta, josta voi aiheutua pohjaveden muuttuminen terveydelle vaaralliseksi.

Pohjaveden pilaamiskiellon vuoksi talousjätevesien käsittelylle pohjavesialueella on annettu muita alueita tiukemmat määräykset. Pohjaveden pilaantumisen estämiseksi tärkeillä pohjavesialueilla edellytetään pykälän 2 momentissa, että pohjaveden varsinaisella muodostumisalueella mitään talousjätevesiä ei saa imeyttää maaperään, vaan ne on joko johdettava alueelta pois tai kerättävä umpisäiliöön.

8 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien tavaroiden pesu vesistöissä tai siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön, aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pesu- ja lika-aineita sisältävien jätevesien pääseminen puhdistamatta vesistöön aiheuttaa mm. vesistön virkistyskäyttöarvon laskemista loma-asutusalueilla ja vesistöjen rehevöitymistä. Mattojen pesu järvestä tai joessa likaa vesistöjä myös silloin, kun pesuaineena käytetään vähäfosfaattista saippuaa. Paikallisia mattopyykin aiheuttamia haittoja ovat veden sameneminen ja likaantuminen, rannan roskaantuminen ja levien kasvun voimistuminen. Tämän vuoksi matot, tekstiilit ja muut vastaavat tavarat tulee pestä kuivalla maalla siten, että pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön, vaan suotautuvat maaperän läpi.

9 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Autojen ym. pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Pestäessä autoja ym. liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla voi etenkin suurien jätevesimäärien johtamisesta maastoon tai sadevesiverkostoon aiheutua ympäristön pilaantumista. Vaikkei liuottimia tai muita pesuaineita käytettäisikään, ammattimaisessa tai muussa usein toistuvassa pesussa jätevesimäärät ovat suuria. Muu jätevesien johtamistapa kuin pykälän 1 ja 2 momentissa määrätty johtaminen jätevesiviemäriin riittävästi esikäsiteltynä ei voi tulla kysymykseen. Viemäriverkoston toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa.

Poikkeuksena ovat pykälän 3 momentissa mainitut jätevedet, jotka syntyvät pestäessä autoja ym. satunnaisesti vedellä tai miedoilla pesuaineilla. Tällöin vesi sisältää pääsääntöisesti vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Vesiä maaperään imeytettäessä on kuitenkin aina pidettävä huoli siitä, ettei aiheuteta ympäristön pilaantumista.

Autojen pesuvedet on myös kiinteistökohtaisessa jätevesien käsittelyssä tarpeen mukaan esikäsitteltävä puhdistuslaitteistojen toimivuuden turvaamiseksi kuten pykälän 1 ja 2 momentissa on määrätty.

Vesien pilaantumisen estämiseksi rantavyöhykkeellä sijaitsevilta pesupaikoilta pesuvesien johtaminen puhdistamattomina suoraan vesistöön kielletään pykälän 4 momentissa. Vesillä tai rantavyöhykkeellä olevan veneen satunnainen pesu pelkällä vedellä on myös mahdollista.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta voi aiheutua ympäristön pilaantumista, kuten esimerkiksi yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä. Tämän vuoksi ajoneuvojen ym. pesu ja huolto kielletään pykälän 6 momentissa yleisillä, muilla kuin tähän tarkoitukseen varatuilla alueilla.

Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu pesuaineilla, mikäli jätevedet pääsevät imeytymään maahan, aiheuttaa aina pohjaveden pilaantumisvaaran. Tästä johtuen pesuaineiden käytön kieltäminen pesemisessä pohjavesialueilla muualla kuin tähän tarkoitukseen erikseen rakennetuilla ja viemäroidyillä paikoilla, on ympäristön pilaantumisen vaaran vuoksi perusteltua.

Veneiden talvisäilytyspaikoilla hiotaan veneitä, joiden pohjissa käytetään ainakin toistaiseksi yleisesti myrkyllisiä maaleja. Hiontajätteet jäävät maaperään ja aiheuttavat maaperän pilaantumista. Maaperän pilaantumisen estämiseksi maalijätteet tulisi saada ainakin pääosin talteen.

Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan maaperään ei saa päästää mitään ainetta siten, että seurauksena on maaperän pilaantumista. Vaikka haitallisten aineiden käyttöä veneiden niin sanotuissa anti-fouling -maaleissa on rajoitettu, ne sisältävät edelleen muun muassa kupariyhdisteitä. Veneitä kunnostettaessa haitta-aineet joutuvat kunnostuspaikan maaperään, ellei sitä estetä tiiviillä alustalla.

10 § Lumen vastaanottoaikojen sijoittaminen ja käyttö

Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastoinnilla ja sulamisvesillä saattaa kuitenkin olla ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita pyritään näillä määräyksillä ennakolta ehkäisemään.

Pysäköintialueilta, liikennealueilta ja muilta vastaavilta alueilta poistettu lumi sisältää roskaa ja muita lika-aineita, kuten ajoneuvoista valunutta öljyä, joista saattaa aiheutua roskaantumista ja muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lumenkaatoalue on tämän vuoksi tarpeen sijoittaa ja sitä tulee käyttää siten, että haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä. Vesistöjen ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi tulee lumenkaatoalue tämän vuoksi sijoittaa siten, että pilaantuminen voidaan ehkäistä ennakolta.

Ympäristönsuojelulain 4 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnan harjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

3 LUKU

KEMIKAALIT JA JÄTTEET

11 § Yleiset määräykset vaarallisten kemikaalien ja ongelmajätteiden säiliövarastoinnista

Säännöksen määräyksillä pyritään ehkäisemään vaarallisten kemikaalien varastoinnista aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ympäristön, kuten maaperän ja pohjaveden pilaantumisenä sekä haitallisten aineiden kulkeutumisena viemäriin.

Momentin 1 määräys koskee ulkona olevia maanpäällisiä, tilavuudeltaan alle 10 m³ öljy- ja polttoainesäiliöitä, jotka ovat yksityisessä käytössä esimerkiksi koneurakoitsijoilla tai maataloudessa. Tiiviiksi alustaksi voidaan katsoa asfaltti- tai betonipinnoite, jolla vuodot on helposti havaittavissa ja kerättävissä talteen ja siten voidaan ehkäistä polttoaineen pääsy maaperään, vesistöön tai viemäriin.

Momentin 2 määräys koskee muiden kuin kohdassa 1 mainittujen vaarallisten kemikaalien säiliövarastointia. Pienemmille vaarallisten kemikaalien ja ongelmajätteiden varastointimäärille asetettavat yleiset vaatimukset ovat tarpeellisia, koska kemikaalien huolimattomasta varastoinnista aiheutuu merkittävä maaperän ja pohjaveden pilaantumisen riski. Tiiviiksi alustaksi voidaan katsoa asfaltti- tai betonipinnoite, jolla vuodot on helposti havaittavissa ja kerättävissä talteen ja siten voidaan ehkäistä kemikaalin pääsy maaperään, vesistöön tai viemäriin. Yksivaippaiset säiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavedelle. Niiden sijoittamisella suoja-altaaseen ja suoja-altaan riittävällä tilavuudella voidaan estää vaarallisen kemikaalin tai ongelmajätteen pääsy maaperään onnettomuustilanteissa. Suoja-altaan tilavuuden on oltava 110 % altaassa olevan suurimman palavaa nestettä sisältävän säiliön tilavuudesta, 100 % erittäin myrkyllistä, myrkyllistä ja ympäristölle vaarallista kemikaalia sisältävän suurimman säiliön tilavuudesta tai 20 % muuta vaarallista kemikaalia sisältävän suurimman säiliön tilavuudesta. Suoja-altaan tilavuusvaatimukset perustuvat Turvatekniikan keskuksen antamiin ohjeistuksiin. Maanpäällisiä kaksivaippaisia säiliöitä ei vaadittaisi allastettavaksi, koska säiliössä on itsessään vuodonhälytysjärjestelmä. Säiliöt on kuitenkin syytä sijoittaa tiiviille alustalle.

Momentin 3 mukaan ulkona olevan vaarallisten kemikaalien ja ongelmajätteiden astiavaraston on oltava tiivis ja se on allastettava, jolloin onnettomuuden sattuessa kemikaalit eivät valu maaperään ja vuodot voidaan kerätä talteen. Allastusvaatimus suurimman astian tilavuuden mukaan on riittävä, koska todennäköisesti ainoastaan yksi astia rikkoutuu kerrallaan ja sen sisältämä kemikaalimäärä mahtuu suoja-altaaseen. Varastoitavaa kemikaalia saattaa joutua pieniä määriä suoja-altaaseen ja nämä kemikaalijäämät sekoittuvat suoja-altaan sadeveteen, mikäli varastoa suoja-altaineen ei ole katettu. Hallitsemaan suoja-altaan tyhjennys saattaa aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Ulko-

puolisten pääsy kemikaalien varastopaikoille on estettävä. Näin voidaan estää ilkivaltaa ja siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista.

Momentin 4 mukaan polttonesteiden ja muiden kemikaalien tankkaus- ja täyttöpaikkojen olisi oltava tiiviitä, koska tankkauksen ja täytön yhteydessä nestettä pääsee helposti maahan. Tiiviillä pinnoitteella estetään maaperän pilaantuminen ja tehostetaan vuotojen keräämistä talteen. Tiiviillä pinnoitteella tarkoitetaan tässä asfaltti- tai betonipäällystettä. Ympäristönsuojelumääräykset koskevat säiliöiden kokonaistilavuudeltaan alle 10 m³:n tankkauspisteitä. Tällaisia ovat tyypillisesti urakoitsijoiden, maatalouden ja erilaisten laitosten omaan käyttöön tarkoitettut tankkauspisteet. Poikkeuksena ovat kuitenkin kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikat, joille asetettava tiiveysvaatimus voidaan katsoa täyttötapahtumien vähäisestä määrästä johtuen kohtuuttomaksi.

Momentin 5 tavoitteena on vähentää ympäristön pilaantumisen riskiä imeytämällä ja keräämällä talteen vähäisetkin kemikaalivuodot.

Sisätiloissa olevilta kemikaalivarastoilta ja säiliöiltä edellytetään turvallisuutta eivätkä kemikaalit saa päästä karkaamaan varastosta millään tavoin. Kemikaalien pääsy maaperään ja viemäriin on estettävä. Momentin 6 ja 7 mukaan nestemäisiä aineita varastoitaessa varastotilan tulee olla allastettu astioiden ja säiliöiden vuotojen tai rikkoutumisen varalta. Astiavaraston allastusvaatimus suurimman astian tilavuuden mukaan on riittävä, koska todennäköisesti ainoastaan yksi astia rikkoutuu kerrallaan ja se mahtuu suoja-altaaseen. Kemikaalisäiliön suoja-altaan tilavuuden on oltava 110 % altaassa olevan suurimman palavaa nestettä sisältävän säiliön tilavuudesta, 100 % erittäin myrkyllistä, myrkyllistä ja ympäristölle vaarallista kemikaalia sisältävän suurimman säiliön tilavuudesta tai 20 % muuta vaarallista kemikaalia sisältävän suurimman säiliön tilavuudesta. Suoja-altaan tilavuusvaatimukset perustuvat Turvatekniikan keskuksen antamiin ohjeistuksiin.

Momentissa 8 tarkoitetun ilmoituksen onnettomuudesta voi tehdä esimerkiksi toiminnanharjoittaja, kiinteistön haltija tai se, joka on tehnyt havainnon. Käytännössä sen, jolla on parhaat edellytykset ilmoituksen tekemiseen ja tarkimmat tiedot tapahtuneesta, tulee täyttää velvollisuus. Ilmoituksen perusteella ympäristönsuojeluviranomainen voi tarvittaessa suorittaa tarkastuksen ja antaa ohjeita tai määräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vahinkojen vähentämiseksi.

12 § Erityiset määräykset säiliövarastoinnista tärkeällä pohjavesialueella

Tärkeällä pohjavesialueella on maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi noudatettava erityistä varovaisuutta. Säiliöiden huoltoon ja kunnossapitoon on kiinnitettävä erityistä huomiota, joten niille on asetettu tiukempia teknisiä vaatimuksia. Tampereella on neljä tärkeätä pohjavesialuetta, Aakkulanharju, Epilänharju-Villilä, Rääkkykangas ja Kreetansuo. Jokaisella näistä on oma vedenottamo, joiden veden laadun turvaaminen on yhdyskuntien vesihuollon kannalta välttämätöntä.

Pykälän 1 momentin mukaan kaikkien näillä alueilla käyttöön otettavien maanalaisten öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliöiden on oltava kaksivaippaisia, ylitäytön estolaitteella ja hälyttävällä vuotojen ilmaisujärjestelmällä varustettuja. Öljylämmityslaitteistolta edellytettävän yksiputkijärjestelmän avulla estetään sellaiset vaikeasti havaittavat öljyvuodot, joita voi aiheutua kaksiputkijärjestelmän paluuöljyputken rikkoutumisesta.

Maan päällä ulkona olevilta, käyttöön otettavilta säiliöiltä edellytetään 2 momentin mukaan ylitäytön estolaitetta sekä hälyttävää vuotojen ilmaisujärjestelmää ja jos ne ovat yksivaippaisia, on ne lisäksi sijoitettava katettuun suojaaltaaseen. Säiliön kattamisella estetään sadevesien pääsy suojaaltaaseen.

Pohjaveden pilaantumisriskien vähentämiseksi momentissa 3 määrätään kemikaalien varastoinnista ja koneiden huollosta työmailla. Tarpeeton kemikaalien varastointi tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevilla työmailla lisää pohjaveden pilaantumisriskiä. Säiliöiden täyttö on myös riski pohjavedelle etenkin silloin, kun säiliössä ei ole ylitäytönestolaitetta. Väliaikaisistakin työmaista aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa, mikäli tarvittavia polttoaineita ei säilytetä huolellisesti ja työkoneita huolletaan tärkeillä pohjavesialueella.

Momentissa 4 rajoitetaan sisäpuolelta pinnoitettujen maanalaisten metallisäiliöiden käyttö vain sellaisiin, joiden kunto on tarkastettu myös ulkopuolelta. Käytännössä tämä edellyttää säiliön kaivamista ylös maasta, sillä säiliön ulkopuolinen kunto on mahdoton tarkastaa tavanomaisella tarkastusmenettelyllä. Ulkopuolelta osittain syöpyneet säiliöt ovat riski kestävyytensä vuoksi ja muodostavat siksi maaperän ja pohjaveden pilaantumisvaaran. Pinnoittaminen tekee niistä kuitenkin A-luokan säiliöitä, joiden tarkastusväli on 10 vuotta. Tässä ajassa ulkopuolelta syöpyneen säiliön vuodot ovat jo mahdollisia, vaikka säiliö olisikin sisäpinnaltaan asianmukaisesti pinnoitettu.

Momenttiin 5 on kirjattu kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (344/1983) vaatimukset, joiden mukaan tärkeillä pohjavesialueilla maanalaiset polttoöljysäiliöt tulee tarkastaa 10 vuoden kuluessa asennuksesta ja tämän jälkeen säiliön kuntoluokan mukaan 2–10 vuoden välein, edellyttäen säiliön olevan edelleen käyttökelpoinen. Tarkastuksen suorittajalta vaaditaan erillinen hyväksyntä, koska tarkastus tehdään erityismittalaitteita käyttäen. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumisriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava.

Huonokuntoiset maanpäälliset öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt tai muut kuin 5 momentin tarkoittamat maanalaiset kemikaalisäiliöt voivat rikkoutuessaan ja vuotaessaan aiheuttaa pohjaveden pilaantumista, joten momentissa 6 on määrätty tarkastamisvelvollisuus myös näille muille tärkeillä pohjavesialueilla oleville kemikaalisäiliöille. Näin säiliöiden kunnon heikkeneminen voidaan havaita ajoissa ja estää siten vahinkojen syntyminen.

Käytöstä poistetut ja vanhat vielä käytössä olevat polttoöljysäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavesille. Käytöstä poistettujen säiliöiden määrää ei tiedetä. Viranomaisilla ei ole myöskään tietoja siitä, miten poistaminen on aikanaan tapahtunut. Säiliötä ei ole aina välttämättä puhdistettu, joten on olemassa vaara, että maaperä pilaantuu säiliöiden aikaa myöten rikkoutuessa.

Vanhoja käytöstä poistettuja öljy- ja kemikaalisäiliöitä putkistoineen pidetään jätteenä, johon sovelletaan jätelain säännöksiä. Jätteestä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä säädetään lisäksi ympäristönsuojelulaissa. Säiliöiden jättäminen maahan ei täytä jätelain vaatimuksia jätteen käsittelystä.

Poistamalla säiliöt maaperästä 1 momentin mukaisesti estetään huonokuntoisista vanhoista säiliöistä aiheutuva maaperän pilaantuminen. Lisäksi maaperä vanhojen säiliöiden ympärillä voi olla pilaantunut vuotojen seurauksena ja edellyttää puhdistamista.

Ennen näiden määräysten voimaantuloa hiekalla tai muulla hyväksyttävällä materiaalilla täytettyjä säiliöitä ei 2 momentin mukaan kuitenkaan edellytetä nostettavaksi. Säiliöistä, joita ei edellytetä nostettavaksi, on kuitenkin poistettava ilma- ja täyttöputket, jotta niihin ei vahingossa johdettaisi polttoaineita tai muita kemikaaleja.

Vanhat öljysäiliöt voivat sijaita maaperässä sellaisessa paikassa, että niitä on teknisesti hyvin vaikea poistaa. Poistamisesta voi tällöin aiheutua esimerkiksi vahinkoa muulle omaisuudelle, jolloin poistamisvelvollisuus saattaa muodostua kohtuuttomaksi. Poikkeusta säiliön poistamisvelvollisuudesta voi momentin 3 mukaan hakea ympäristönsuojeluviranomaiselta määräyksessä mainitulla perusteella. Hakemus tulee perustella huolellisesti. Ympäristönsuojeluviranomainen harkitsee poikkeuksen myöntämistä tapauskohtaisesti. Vastuu säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle omistajalle, joten hänelle on annettava siitä tietoa momentin 3 mukaisesti.

14 § Rakennusten ja rakennelmien kunnostustöissä syntyvät jätteet

Polyklooratut bifenyylit (PCB) ovat pysyvyydeltään ja kertyvyydeltään pahimpia ympäristömyrkkijä. PCB:tä sisältävät tuotteet ja laitteet ovat ongelmajätettä. PCB:tä tai lyijyä sisältävien saumausaineiden poisto on suoritettava siten, että syntyvät jätteet saadaan mahdollisimman hyvin talteen. Kemiallisessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä ongelmajätteitä, jotka on kerättävä talteen ja toimitettava ongelmajättekäsittelyyn.

15 § Kuivakäymälä

Huonosti perustetusta ja hoidetusta kuivakäymälästä saattaa aiheutua merkittävää lähiympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, joten käymälän rakentamista, käyttöä ja hoitoa on tarpeen säädellä paikallisesti. Käymälän pohjan tiiveys ehkäisee haitta-aineiden kulkeutumista maaperään ja pohjaveteen. Lopputuotteen riittäväksi jälkikompostointiajaksi riittää yleensä yksi vuosi.

4 LUKU ILMANSUOJELU

Taajamailmassa olevat hiukkaset ovat liikenteen, energiantuotannon ja teollisuuden hiukkaspäästöjä, katupölyä, erilaisesta rakennustoiminnasta syntyvää pölyä sekä kaasumaisista yhdisteistä muodostuvia hiukkasia. Ilmassa leijuva pöly lisää astmaoireita, karkeajakoinen pöly ärsyttää silmiä, ja pienet hengittävät hiukkaset pääsevät keuhkorakkuloihin saakka. Erityisen haitallisia hiukkaset ovat allergisille ja astmaa sairastaville. Pienemmät hiukkaset voivat lisätä hengitystietulehduksia ja astmakohtauksia sekä heikentää keuhkojen toimintakykyä. Suuremmat hiukkaset likaavat ja voivat merkittävästi haitata viihtyisyyttä.

Säännösten tarkoituksena on estää erilaisista rakennus- ja kunnostustöistä, kuten uudisrakennus- ja korjaustöistä, rakennusten purkutöistä, katujen kunnossapidosta ja murskauksesta aiheutuvia pölyhaittoja. Näissä töissä käytettävien suojausmenetelmien tulee olla sellaisia, että pölyn ja haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään. Jos pölyhaittoja ei pystytä kokonaisuudessaan ehkäisemään, ne on pidettävä mahdollisimman pieninä.

16 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

Pykälän 1 momentissa kielletään polttoon soveltumattoman aineksen polttaminen. Esimerkiksi erilaisia puutarhan- ja pihanhoidossa syntyviä jätteitä käsitellään asuinkiinteistöillä usein polttamalla. Kiinteistöillä, joilla on mahdollista polttaa jätteitä esimerkiksi lämmityskattiloissa, saatetaan polttaa myös muovia ja muuta palavaa jätettä. Yhdyskuntajätteiden polttaminen pienikiinteistöjen lämmityslaitteistoissa ja uuneissa ei ole hyväksyttävää, sillä palamisolosuhteet eivät ole sellaiset, mitä hallitulta yhdyskuntajätteen poltolta edellytetään. Jätteiden, esimerkiksi muovien, poltossa syntyvien savukaasujen mukana ympäristöön pääsee nokea, hajua sekä ympäristölle ja terveydelle haitallisia yhdisteitä (kuten polyaromaattisia hiilivetyjä), jotka voivat taajaan asutulla alueella jo pieninäkin määrinä aiheuttaa ympäristön pilaantumista, ympäristön viihtyvyyden vähenemistä sekä terveyshaittoja herkimmille väestöryhmille. Haitallisia ympäristövaikutuksia ja ympäristön pilaantumista aiheuttava poltto on siten perusteltua kieltää poltosta aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi.

Puhtaan, kuivan, kyllästämättömän ja maalaamattoman tai muuten käsittelemättömän, käytöstä poistetun puutavaran polttaminen on kuitenkin mahdollista samoin kuin paperin ja pahvin käyttö sytykkeenä, kunhan siitä ei aiheuta terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa lähikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutaakaan ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Määräys on yhteneväinen Tampereen kaupungin jätehuoltomääräysten kanssa.

Polttolaitteiden säädöllä, huollolla ja käytöllä voidaan vaikuttaa palamiseen. Hyvissä palamisolosuhteissa savukaasun sisältämien haitallisten yhdisteiden ja hiukkasten määrä on pienimmillään.

17 § Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä mahdollisesti aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta

Erilaisissa rakennus-, korjaus- ja purkutöissä, kuten rakennusten julkisivujen hiekkapuhalluksessa syntyy runsaasti pölyä. Pykälän 1 momentin mukaisen määräyksen tavoitteena on estää terveyshaittojen syntyminen ja ympäristön pilaantuminen huolehtimalla pölyn torjunnasta mahdollisimman tehokkaasti ja estämällä pölyn leviäminen asuintiloihin pykälän 1 ja 2 momentin edellyttämällä tavalla. Myös silloin kun asbestia sisältäviä julkisivuja pestään kovalla paineella tai kun maalipinta on hilseilevää, suojaus on tarpeen haittojen estämiseksi. Hyvin pienistä töistä, kuten esimerkiksi pienialaisista pinnoitteen paikkaustöistä tai käytettäessä kohdepoistoa haittoja ei todennäköisesti aiheudu, joten tällaisissa töissä ei julkisivun peittämistä tai ulkoilma-aukkojen tiivistämistä edellytetä.

Työmenetelmien suojaustoimenpiteiden tulisi olla sellaiset, että pölyn ja muiden haitallisten aiheiden leviäminen ympäristöön estetään. Pölyn leviämistä voidaan pykälän 2 momentin mukaisesti estää esimerkiksi käyttämällä suoja- peitteillä tiiviisti peitetyjä kiinteitä telineitä. Rakennuksen ulkopintoja käsiteltäessä ikkunat ja muut ulkoilma-aukot tulisi tiivistää siten, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden tunkeutuminen rakennuksen sisälle estetään.

Pykälän 3 momentissa säädetään polyklooratuista bifenyyleistä (PCB) ja lyijy-yhdisteistä, jotka ovat ongelmajätteitä ja pysyvyydeltään ja kertyvyydeltään pahimpia ympäristömyrkyjä. PCB:tä tai lyijyä sisältävien saumausaineiden poisto on suoritettava siten, että syntyvät jätteet saadaan mahdollisimman hyvin talteen. Kemiallisessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä ongelmajätteitä, jotka on kerättävä talteen ja toimitettava ongelmajättekäsittelyyn.

Ympäristöministeriö on antanut ohjeet toimenpiteistä ympäristön pilaantumisen estämiseksi poistettaessa elementtirakennusten polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältäviä saumoja PCB:tä tai lyijyä sisältävien julkisivusaumojen korjaustyön aikana ja sen jälkeen on parhaalla mahdollisella tekniikalla varmistuttava siitä, ettei PCB- tai lyijypitoinen jäte tai pöly leviä ympäristöön ja aiheuta vaaraa asukkaiden ja työntekijöiden terveydelle. Leviämisen estämiseksi on käytettävä riittävän tehokkaita työvälineitä ja –tekniikoita sekä suojaustoimenpiteitä.

Pykälän 4 momentin mukaan rakennusten kunnostustyötä tekevä on velvollinen tekemään ilmoituksen kiinteistön asukkaille ja naapureille. Ilmoitus on tarpeen, jotta lähiympäristön asukkaat voivat varautua etukäteen töistä mahdollisesti aiheutuviin haittoihin.

Hyvin pienistä töistä haittoja ei todennäköisesti aiheudu, joten ilmoitusta ei ole tarpeen tehdä.

18 § Rakennus- ja purkutyöt

Määräyksen tavoitteena on estää terveyshaittojen syntyminen, ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentyminen ja ympäristön pilaantuminen huolehtimalla pölyn torjunnasta mahdollisimman tehokkaasti ja estämällä pölyn leviäminen ympäristöön tällaisista kohteista. Erityisen tärkeää on, että ns. häiriintyvien kohteiden, kuten asuntojen, päiväkotien, koulujen, sairaaloiden ja vanhainkotien lähellä kiinnitetään erityistä huomiota pölyn torjuntaan.

Pölyävän maa-aineksen kuljettamisesta ja säilyttämisestä voi aiheutua merkittäviä haittoja rakennustyömailla ja niiden läheisyydessä sekä ajoreittien varrella, ellei pölyntorjunnasta huolehdita. Haitat ovat kuitenkin helposti torjuttavissa pykälän 3 momentissa esitettyillä tavoilla.

19 § Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Jokakeväinen katupöly aiheuttaa merkittäviä ilmanlaatuongelmia taajamissa. Talvella kaduille ja jalkakäytävälle levitetty, jauhautunut hiekoitushiekka sekä hiekan ja nastarenkaiden kuluttama asfaltti pölyää keväällä katujen kuivettua liikenteen ja tuulen nostattamana. Ilmaan nousee myös kaikkea muuta talven aikana kaduille laskeutunutta ainesta.

Katupöly sisältää hiekkaa, nastarenkaiden ja hiekoitushiekan asfaltista hiomaa kiviainesta, nastoista ja renkaista irronnutta metallia ja kumia sekä energiantuotannon ja autojen pakokaasuista kaduille laskeutuneita myrkyllisiä yhdisteitä kuten polyaromaattisia hiilivetyjä (PAH). Katupöly on haitallista varsinkin herkille väestöryhmille, kuten lapsille sekä sydän ja keuhkosairaille. Hiekkapöly ei kuitenkaan ole terveydelle yhtä haitallista kuin polttoperäiset hiukkaset liikenneväylien varsilla. Polttoperäiset PAH-yhdisteet voivat ärsyttää ihoa ja hengitysteitä, osa aiheuttaa syöpää ja perimän muutoksia.

Pykälän 1 momentin mukaisella puhdistettavan alueen kostuttamista koskevalla määräyksellä pyritään estämään muun muassa keväisen koneellisen katu-
hiekan poistamisen aiheuttamaa ilmanlaadun heikkenemistä.

Pykälän 2 momentin mukainen lehtipuhaltimien käytön kieltäminen hiekoitushiekan poistamisessa on tarpeen niiden aiheuttaman erittäin runsaan pölyämisen takia. Lehtipuhaltimet on tarkoitettu lehtien poistamiseen eivätkä ne aiheuttamansa haitan vuoksi sovellu hiekoitushiekan poistoon.

5 LUKU TILAPÄISEN MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

Melu on yksi yleisimpiä ja tärkeimpiä elinympäristön laatua ja viihtyisyyttä heikentäviä tekijöitä. Melu on ääntä, jonka ihminen kokee epämiellyttävänä tai häiritsevänä tai joka on muulla tavoin ihmisen terveydelle vahingollista taikka hänen muulle hyvinvoinnilleen haitallista. Melu vaikuttaa monella tavalla kielteisesti ihmisen terveyteen ja hyvinvointiin. Melu voi häiritä tai vaikeuttaa työskentelyä, lepoa ja nukkumista. Elinympäristössä yleisesti vallitseva melu on sen tasoista, että se voi aiheuttaa suoria ja epäsuoria terveyshaittoja.

Tampereella on viime vuosina käsitelty noin 50 meluilmoitusta vuosittain. Ilmoitusten käsittelyn yhteydessä annetaan määräyksiä mm. meluntorjuntatoimista, toiminnan alkamis- ja lopettamisajankohdista, melutasoista ja tiedottamisesta.

20 §

Ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuus erittäin häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Pykälän 2 momentin 1–4 kohdissa on lueteltu toimintoja, joissa ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen meluilmoitusmenettely tulee aina sovellettavaksi. Määräykseen on sisällytetty toimintoja, joiden aiheuttaman melun tai tärinän on vakiintuneesti katsottu olevan erityisen häiritsevää ja siten aina edellyttävän ilmoitusmenettelyä. Luettelo ilmoitusvelvollisista toiminnoista ei ole tyhjentävä. Arvioitaessa melun häiritsevyyttä on otettava huomioon melun voimakkuuden (dB) lisäksi mm. melun kesto, toistuvuus, mahdollinen kapeakaistaisuus ja iskumaisuus, vuorokauden aika, jolloin melua esiintyy sekä melun haitalliseksi kokevan kohteen erityispiirteet.

Vakiintuneen käytännön mukaan häiriintyvälle kohteille tiedottamisesta on annettu usein määräyksiä meluilmoituksen johdosta annettavassa päätöksessä. Pykälän 2 momentin mukaan tiedottamisvelvollisuus koskee kaikkia 1 momentissa mainittujen toimenpiteiden teettäjiä ja tapahtumien järjestäjiä. Häiriintyvälle kohteille tulee tiedottaa ainakin työn tai tapahtuman laadusta, kestosta, kelonajoista sekä ilmoittaa työmaan vastaava yhteyshenkilö tai tapahtuman järjestäjä sekä heidän yhteystietonsa.

21 §

Erityisen häiritsevä melu yöaikaan

Järjestyslaki kumosi kunnalliset järjestyssäännöt. Järjestyslakiin ei sisälly kumoutuneen järjestyssäännön 18 §:ää vastaavaa säännöstä, joka koski yöaikaista häiritsevää melua. Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaisella ilmoituksella voidaan useissa tapauksissa säädellä myös yöaikaista erityisen häiritsevää melua. Yleinen häiritsevän yöaikaisen melun aiheuttamisen kieltävä määräys koetaan kuitenkin edelleen tarpeelliseksi Tampereella.

Muun muassa kiinteistöjen kunnossapito- ja huoltotyöt, kuten esimerkiksi lumen auraus ja jätteiden kuormaus yöaikaan asuntojen ja muiden vastaavien kohteiden läheisyydessä aiheuttavat asukkaille erityisen häiritsevää melua etenkin, jos työtä tehdään toistuvasti yöaikaan. Kunnossapitotyöt ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niistä ole tarkoituksenmukaista vaatia meluilmoituksen tekemistä, vaikka työt aiheuttavatkin erityisen häiritsevää melua. Useimmiten ei voida etukäteen edes tietää milloin työtä joudutaan tekemään, joten ilmoituksen tekeminen etukäteen olisi käytännössä mahdotonta eikä vastaisi ympäristönsuojelulain 60 §:n tarkoitusta.

Määräyksellä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsottaisi erityisen häiritseväksi. Poikkeuksena ovat välttämättömät työt, joita

ei voida lykätä esimerkiksi liikenneturvallisuuden takia. Silloin tällöin yöaikaan tehtävä välttämätön työ ei aiheuta asukkaille vastaavaa haittaa kuin toistuvasti yöaikaan tehtävä työ.

Koska meluhaittaa voidaan kuitenkin vähentää tiedottamalla asiasta etukäteen, on perusteltua edellyttää tiedottamista meluhaitta aiheuttavasta työstä myös silloin, kun meluilmoitusta ei vaadita ja tiedottaminen on muuten mahdollista

22 §

Äänentoistolaitteiden käyttö

Äänentoistolaitteiden jatkuvasta käytöstä yöaikaan sekä niiden käytöstä päiväaikaan melulle herkkien häiriintyvien kohteiden läheisyydessä aiheutuu erityisen häiritsevää melua. Äänentoistolaitteita käytetään usein mainos- ja muissa vastaavissa tarkoituksissa, eikä niiden käyttäminen esimerkiksi ulkotarjoilualueella ole liikkeen toiminnan kannalta välttämätöntä. Siksi pykälän 1 momentissa on rajoitettu ja osittain kielletty äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö tietyinä kellonaikoina ja herkästi häiriintyvien kohteiden läheisyydessä.

Ulkotarjoilualueiden naapuruston asukkaat kärsivät äänentoistolaitteiden päivittäisestä käyttämisestä tarjoilualueella varsinkin kesäisin. Äänentoistolaitteiden käyttö ajoittuu lisäksi usein ilta- ja yöaikaan. Meluavaa toimintaa harjoittavan tulee huolehtia melusta aiheutuvien ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi (aiheuttamisperiaate). Äänentoistolaitteiden suuntaamisella ja säädöillä voidaan vaikuttaa merkittävästi naapurustolle aiheutuvaan melutasoon ja melun häiritsevyyteen. Katusoittajien äänentoistolaitteet voivat häiritä tai vaikeuttaa työskentelyä soittopaikan läheisyydessä. Katusoitto on yleensä keskittynyt tietyille paikoille ja naapurustoa voi häiritä huomattavasti usein toistuva katusoitto samassa paikassa.

6 LUKU

MÄÄRÄYKSET TOIMINTOJEN SIOJITTUMISEN YMPÄRISTÖNSUOJELULLISISTA EDELLYTYKSISTÄ ASEMAKAAVA-ALUEEN ULKOPUOLELLA

23 §

Tilapäisen ja siirrettävän asfalttiaseman tai murskaamon sijoittaminen

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 2 momentin 3 kohdan perustelujen mukaan määräyksiä voidaan antaa toimintojen sijoittamisen ympäristönsuojelullisista edellytyksistä asemakaava-alueen ulkopuolella. Asfalttiasemat, jotka toimivat alle 50 vuorokautta vuodessa eivät yleensä tarvitse toiminnalleen ympäristölupaa.

Määräyksillä rajoitetaan tilapäisen asfalttiaseman sijoittamista siten, että toiminnan aiheuttamaa ympäristön pilaantumista voidaan ehkäistä ennakolta. Määräyksiä annetaan velvollisuuksista ehkäistä ennakolta erikseen maaperää ja pohjavettä pilaavien aineiden päästöjä, jätehuollon järjestämisestä, toiminta-ajoista sekä toiminnan lopettamiseen liittyvistä toimenpiteistä.

7 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

24 § Siirtymäkausimääräykset

Pykälässä asetetaan määräysten 12 §:n 6 momentissa edellytettyä lyhyempi määräaika tärkeillä pohjavesialueilla olevien, yli 10 vuotta vanhojen, öljy-, polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden ensimmäiselle tarkastukselle, koska näistä vanhoista säiliöistä pohjavedelle aiheutuva riski on uudempien säiliöiden aiheuttamaa riskiä suurempi.

25 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kohtuuttomien tilanteiden välttämiseksi voi joskus olla tarpeen poiketa ympäristönsuojelumääräyksistä. Siksi ympäristönsuojeluviranomaiselle annetaan mahdollisuus käyttää yksittäistapauksessa näistä määräyksistä poikkeavaa harkintaa.

26 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta

Pykälän tarkoituksena on selventää ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen seuraamuksia viittauksella ympäristönsuojelulain vastaaviin säännöksiin.

8 LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

27 § Määräysten voimaatulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin kuulutetaan ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.